

Το χέρι του Κλοτέρ

Μια μέρα ο Κλοτέρ, ενώ έπαιζε στο σπίτι του, πάτησε το μικρό κόκκινο καμιόνι του, έπεσε κι έσπασε το χέρι του. Αυτό μας λύπησε πολύ, γιατί ο Κλοτέρ είναι φίλος κι επίσης γιατί το μικρό κόκκινο καμιόνι του το ήξερα. Ήτανε απίθανο.

Χαρήκαμε πολύ, όταν τον ξαναείδαμε στην τάξη σήμερα. Είχε τυλιγμένο το χέρι μέσα σ' ένα είδος πετσέτας, που ήτανε περασμένη στο λαιμό του. Επειδή το μάθημα είχε αρχίσει πριν μισή ώρα περίπου, ο Κλοτέρ πήγε να ζητήσει συγγνώμη από τη δασκάλα, αλλά αυτή, αντί να τον μαλώσει, είπε:

– Είμαι πολύ χαρούμενη που σε ξαναβλέπω, Κλοτέρ. Πρέπει να έχεις πολύ κουράγιο, για να έρθεις στο μάθημα με το ένα σου χέρι στο γύψο.

Ο Κλοτέρ γούρλωσε τα μάτια. Δεν έχει συνηθίσει να του μιλάει έτσι η δασκάλα και μάλιστα όταν φτάνει καθυστερημένος. Ο Κλοτέρ έμεινε εκεί με ανοιχτό το στόμα και η δασκάλα του είπε:

– Πήγαινε να καθίσεις στη θέση σου, μικρέ μου!

Ύστερα είπε στα παιδιά:

– Θα σας υπαγορεύσω ένα κείμενο για ορθογραφία.

Πήραμε τα τετράδια κι ο Κλοτέρ δοκίμασε να βγάλει το δικό του από τη σάκα του με το ένα το χέρι.

Η δασκάλα κοίταξε προς το μέρος του και είπε:

– Όχι, μικρό μου, όχι εσύ, φυσικά. Εσύ ξεκουράσου!

Ο Κλοτέρ σταμάτησε να ψάχνει στη σάκα του και πήρε ένα θλιμμένο ύφος, λες και λυπότανε που δεν μπορούσε να γράψει ορθογραφία. Το κείμενο ήτανε τρομερό με ένα σωρό λέξεις, που όλοι κάνανε λάθη. Κάθε φορά που υπήρχε μια δύσκολη λέξη κοίταζα τον Κλοτέρ κι εκείνος γελούσε.

Όταν χτύπησε το κουδούνι για το διάλειμμα, ο πρώτος που σηκώθηκε ήταν ο Κλοτέρ.

– Θα ήτανε ίσως καλύτερα, είπε η δασκάλα, να μην κατέβαινες στην αυλή με το χέρι σου όπως είναι.

Ο Κλοτέρ πήρε το ίδιο ύφος που είχε και για την ορθογραφία, αλλά πολύ πιο στεναχωρημένο.

– Ο γιατρός είπε να παίρνω καθαρό **αέρα**, αλλιώς μπορεί να χειροτερέψω.

– Καλά, είπε η δασκάλα.

Πριν κατεβούμε στην αυλή, μας έδωσε ένα σωρό εντολές. Μας είπε πως έπρεπε να είμαστε **προσεχτικοί**, να μην παίζουμε άγρια παιχνίδια και πως έπρεπε να προστατέψουμε τον Κλοτέρ, για να μην πάθει **τίποτε** κακό.

Όταν τελικά βγήκαμε στην αυλή, περιτριγυρίσαμε τον Κλοτέρ και του κάναμε ένα σωρό ερωτήσεις. Φαινότανε πολύ **περήφανος** που ασχολούμαστε τόσο πολύ μαζί του. Τον ρωτήσαμε αν το καμiónι του είχε σπάσει. Μας είπε πως ναι, αλλά του κάναμε ένα σωρό δώρα, για να τον παρηγορήσουν όλον αυτόν τον καιρό, που δεν ήξερε πού να τα βάλει.

Μας είπε ακόμα πως όλοι ήτανε πολύ καλοί μαζί του. Ο γιατρός κάθε φορά που ερχότανε του έφερνε καραμέλες. Ο μπαμπάς του κι η μαμά του του είχανε βάλει την τηλεόραση στο δωμάτιό του και του δίνανε να φάει ό,τι καλύτερο τραβούσε η όρεξή του.

Δεν ήμουνα καθόλου ευχαριστημένος όταν γύρισα σπίτι. Ο μπαμπάς, που ήτανε κιόλας εκεί, με ρώτησε τι είχα. Λοιπόν, κι εγώ φώναξα:

– Δεν είναι δίκαιο! Γιατί να μην μπορώ να σπάσω κι εγώ το χέρι μου;

Ο μπαμπάς με κοίταξε με γουρλωμένα μάτια κι εγώ ανέβηκα στο δωμάτιό μου, για να δείξω πόσο ήμουν δυσαρεστημένος.

Ερωτήσεις :

1. Ποιο ήταν το ατύχημα που συνέβη στον Κλοτέρ και ποιο ήταν το αποτέλεσμα ;

.....

.....

.....

2. Πώς ένιωθε ο Κλοτέρ για το ατύχημα που του συνέβη ;

.....

.....

.....

3. Πώς ένιωθε ο αφηγητής (Ο Νικόλας) για το ατύχημα του Κλοτέρ ;

.....

.....

.....

4. Γιατί ο πατέρας του Νικόλα τον κοίταξε με γουρλωμένα μάτια ακούγοντας την απάντησή του;

.....

.....

.....

6. Να βρείτε τα υποκείμενα και τα αντικείμενα των υπογραμμισμένων ρημάτων του κειμένου.

.....

.....

.....

7. Τα ρήματα «παίζω» , «κοιτάζω» , «πατώ» , «ψάχνω» , μπορούν άλλες φορές να είναι μεταβατικά και άλλες αμετάβατα. Μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε σε προτάσεις και με τους δύο τρόπους ;

.....

.....

.....

8. Να βρείτε ποιες από τις λέξεις του κειμένου που είναι ανοιχτόχρωμες είναι αντικείμενα και ποιες κατηγορούμενα .

.....

.....

.....